

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. Пловдив, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Мария П. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20225000500232 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно и се развива по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение №201 от 18.02.2022г., постановено по гр.дело №1971/2020г. по описа на Окръжен съд-Пловдив, е отхвърлен предявения от М. Б. АНГ. с ЕГН:*****, от гр.А., ул.“П. Т. 1, срещу КР. Р. Г. с ЕГН:***** и Н. Ж. Б. с ЕГН:*****, двамата от гр.А., ул.“ЦИА***, иск с правно основание чл.87,ал.3 от ЗЗД за разваляне на алеаторен договор за издръжка и гледане, сключен с нот.акт №*****г. на нотариус К. Б., рег.№*** на НК, вписан с Акт №****, том*, дело ****г. на СВ-А., поради пълно неизпълнение на поетите с договора задължения, и М. Б. АНГ. с ЕГН:*****, от гр.А., ул.“П. Т. 1, е осъдена да заплати на КР. Р. Г. с ЕГН:***** и Н. Ж. Б. с ЕГН:*****, двамата от гр.А., ул.“ЦИА***, сумата от по 1600лв. – разноски по съдебното производство на всеки от двамата поотделно.

Недоволна от така постановеното решение е останала жалбоподателят

М. Б. АНГ., която чрез пълномощника адв.В.Д. го обжалва като неправилно поради необоснованост, нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Излага конкретни съображения, свързани с преценката на доказателствата и установените посредством тях фактически обстоятелства, считайки те да са неправилно преценени и въз основа на тях съдът да е достигнал до неправилни правни изводи. Претендира за отмяна на решението и уважаване на иска, както и за присъждане на направените пред двете инстанции разноски.

Въззиваемите страни КР. Р. Г. и Н. Ж. Б. са депозирали поотделно чрез пълномощника адв.Ч.Х. писмени отговори на въззивната жалба, с които считат същата за неоснователна и молят за потвърждаване на атакуваното посредством нея решение и за присъждане на разноски.

Съдът, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Предмет на въззивно разглеждане е предявеният от М. Б. АНГ. против КР. Р. Г. и Н. Ж. Б. иск с правна квалификация чл.87,ал.3 от ЗЗД за разваляне на сключения на 27.03.2019г. с нотариален акт №*****г. на нотариус К. Б., договор за прехвърляне на недвижими имоти – апартамент №1 в гр.А., ул.“П. Т. 1, ет.2, ведно с принадлежностите му, и гараж 1 на първия етаж в същата сграда, надлежно индивидуализирани, срещу задължение за издръжка и грижи, поради пълното неизпълнение на това задължение.

Искът се основава на твърдения преди сключване на договора ищецът А. да е допуснала родителите на ответника Б.а, които нямали собствено жилище, да живеят при нея при определени условия, свързани с желанието и потребността ѝ, тъй като е възрастна жена с множество заболявания – диабет с диабетна полиневропатия, хипертонично сърце и лявокамерна недостатъчност, исхемична кардиопатия, подагра и вторична глаукома, и от много време е вдовица, да си осигури спокойни старини в семейна среда като намери човек, който да се грижи за нея и да ѝ осигури всичко необходимо за спокоен и сигурен живот. След като допуснала родителите в дома си, всички те ѝ засвидетелствали внимание и добро отношение – извеждали я на разходка и я водели на гости, представяйки я за тяхна близка. След многократни и настойчиви предложения от тяхна страна тя решила да

прехвърли имота на К., но не с „покупко-продажба“ без да се извършва плащане, както те искали. Непосредствено преди сключване на процесния договор се съгласила от издръжката да бъде изключена стойността на необходимите ѝ лекарства, тъй като ответницата заявила, че са много скъпи и нямала възможност да ѝ ги осигурява. При сключване на договора допуснала при изпълнение на облигационните задължения К. да бъде подпомагана от родителите си. Ответниците сключили брак през 2017г. От сключване на договора ответницата не полагала никакви грижи и не осигурявала издръжка. Родителите ѝ също не изпълнявали нейните задължения в договорения обем. Първоначално предлагали някаква храна на ищеца А., но тя не била съобразена с нуждите ѝ, съобразно нейното здравословно състояние и ритъм на живот, тъй като майката на ответницата се прибирала към 18,30-19,00 часа и едва след това започвала да приготвя храна, която А. не можела да използва заради късното ѝ приготвяне и по-голямото количество мазнина и сол в нея, поради което често обядвала и вечеряла със суха храна. Малко след сключване на договора бащата на ответницата заявил, че трябва да бъде спрял мобилния телефон на А., който тя в началото ползвала с ваучери, а впоследствие преди сключване на договора, по негово настояване, бил включен на минимална тарифа към неговия план. Било ѝ отказано осигуряването на тест-ленти за замерване на захарта в кръвта ѝ. През м.септември.2019г. поискала да ѝ се осигури ваксина, каквато ежегодно преди това си поставяла, но майката на ответницата твърдяла, че такава няма в аптеката, а след като през месец октомври А. ѝ съобщила, че има, разбирайки от съседите, тя ѝ направила скандал. Започнала да ѝ натяква, че, ако не трябва да готви за нея, ще ѝ е по-лесно. Заявила ѝ, че е лоша и е придобила имота с кражби, заканвайки се, че, ако „падне“, няма да я гледа. Вследствие на това отношение А. започнала първоначално сама да си готви, а впоследствие ползвала обществен стол към Социални грижи, заплащайки ежемесечно суми над 100лв., по който начин си осигурявала и медицински грижи. Сама се грижела за личната си хигиена, за порядъка в дома и сама и чрез трети лица си осигурявала лекарствата и медицинските грижи. В дома ѝ не били извършвани никакви ремонтни дейности и не било извършвано основно почистване повече от една година. Между родителите на ответницата избухвали често скандали по различни поводи, включително и поради употребата на алкохол, в които понякога и тя бивала въввлечена и при които ѝ

били отправяни заплахи и това предизвиквало у нея много стрес и притеснения. Заради напрегнатата и несигурна обстановка в дома ѝ, тя се лишила от необходимото ѝ стационарно лечение на захарния диабет. След поредния скандал на 22.06.2020г., в който била въввлечена по въпроса защо имотите са прехвърлени на ответницата, а не на нейния баща, тя била игнорирана изцяло в продължение на два месеца, дори като човешко същество. Поради всичко това и тъй като не може да се очаква промяна в отношението и полагане на необходимите грижи, претендира за разваляне на договора.

С отговора на исковата молба ответникът К.Г. е оспорила иска като неоснователен, както и истинността на фактическите обстоятелства, на които се основава. Твърди тя лично и нейните родители, посочени изрично в договора, да са изпълнявали задълженията по същия. От 26.03.2016г. до момента били поели изцяло издръжката на А., с изключение закупуването на лекарствата, чиято стойност била изключена изрично с договора от издръжката. От тогава родителите ѝ се нанесли да живеят при А. със съгласие на същата в жилището – предмет на договора. Тя, съпругът ѝ и родителите извършвали необходимото за задоволяване на конкретните нужди на А. чрез полагане на личен труд – чистене, пазаруване, пране, осигуряване на медицински грижи, готвене, както и чрез проява на заинтересованост и грижи. Били особено внимателни при изпълнение на задълженията им, защото знаели, че през 2016г. тя била завела гр.дело №2854 по описа на ПОС за разваляне на предходен договор за издръжка и гледане с други лица за същите имоти, като делото приключило с влязло в сила Решение №744/31.05.2018г., след което по настояване на А. бил сключен процесния договор. От 2016г. тя се хранела от приготвяната от нейната майка домашна храна. Закупуваните хранителни продукти били съобразени с нейното здравословно състояние и разнообразни, включително домашно приготвени от тях консерви, зеленчуци, сладка без захар и други. Без основателна причина от м.юли.2020г. А. формално отказвала да получи приготвяната от тях храна, но скрито продължавала да се храни от нея. Отказвала да бъдат поетите разходите за закупуваната от нея допълнителна храна. С това си поведение се стремяла да създаде формално основание за прекратяване на договора. Нито една от стаите в апартамента не се заключвала. Б.а плащала редовно всички месечни сметки за консумативите за жилището и гаража. И

след сключване на договора, без да си е запазила правото на ползване върху прехвърлените имоти, А. продължила да отдава под наем на трети лица приземната стая и гаража, получавайки наема и месечните разходи за консумативи от наемателите. За нормалното отопление на жилището, гаража и приземната стая през 2019г. закупили котел, който се намирал в мазето, както и необходимите части за подмяна на дефектиралата инсталация и същата година извършили ремонт на котела. През отоплителния сезон парното се поддържало ежедневно и постоянно от родителите ѝ. Закупували необходимите дърва и въглища за отоплението. През 2017г. закупили и монтирали бойлер. През 2020г. закупили телевизор. Допълнително закупили и монтирали в банята нова душ-батерия, сменили счупени теракотни плочки, подменили пантите на вратата и на един от прозорците, закупили комарник на терасата и нова кухненска батерия. Всяка година била правена профилактика на климатика. Извършили ремонт в приземната стая. Отляли бетон в дворното място. При настаняването им в апартамента родителите ѝ донесли личните им домакински уреди. Водели А. по болници и разходи, до гробището, като ремонтирали гроба на съпруга ѝ и монтирали нова метална пейка на бетонен фундамент. Редовно поддържали хигиената в жилището и личната хигиена на А., закупувайки и необходимите за целта консумативи. Намерили ѝ и ѝ осигурили личен лекар, който редовно докарвали в апартамента за лични прегледи на място. Осигурявали ѝ прегледи и лечение в различни здравни заведения и лекарства. Счита А. неоснователно и формално да не приема предложеното ѝ изпълнение, поради което след получаване на исковата молба задължението за издръжка било трансформирано в парично, като с пощенски запис ѝ била изплатена сумата от 805лв., покриваща месечните такси за храна от Социални грижи, разходи за допълнителна храна и месечните такси за кабелна телевизия. Ответникът счита и, че, ако е налице неизпълнение, то е частично, а не пълно, и е незначително, поради което не води до разваляне на договора.

С отговора на исковата молба ответникът Н.Б. е оспорил иска като неоснователен, както и фактическите обстоятелства, на които се основава, по идентични на изложените в отговора на съпругата му съображения.

С молба вх.№52/14.01.2021г. ответникът Б.а, позовавайки се на настъпили след размяната на книжата обстоятелства, е поискала от съда да

постанови трансформиране на задължението ѝ за издръжка в натура в паричен еквивалент. С Определение №3 от 15.01.2021г. съдът е отказал да приеме за съвместно разглеждане така предявения насрещен иск по чл.95 от ЗЗД, поради нередовност на исковата молба и поради предявяването му след изтичане на преклузивния срок за отговор на исковата молба, и е постановил по същия да се образува отделно съдебно производство.

С обжалваното решение първоинстанционният съд, кредитирайки изцяло показанията на ангажираните от ответниците свидетели и частично тези на свидетелите на ищеца, тъй като разказват споделеното им от нея, е приел основно родителите на ответника Б.а и отчасти тя да са престирали необходимите на А. грижи и издръжка в натура, с което задълженията по договора да са изпълнявани до м.октомври-ноември.2019г., когато отношенията между нея и родителите се влошили, но не поради неполагане на грижи и недаване на издръжка, а поради желанието ѝ да ползва и мобилен телефон, осигуряването на какъвто не е част от задълженията по договора, да се снабди с противогрипна ваксина, каквато все пак ѝ е била купена и поставена, както и поради неразбирателството и пререканията между Ф. и Р., на които тя ставала свидетел, но които не сочат на неизпълнение на задълженията по договора. Приел е на база свидетелските показания, че след като родителите на К. не са изпълнили горните ѝ желания А. тенденциозно е афиширала липса на грижи от тяхна страна, при положение и, че след като три години се е хранила с приготвяната от Ф. храна, през м.12.2019г. изведнъж е решила, че тя не е подходяща за нея, тъй като е диабетичка. Приел е, че алеаторният договор не ограничава дееспособността на ищеца и всяко предприето от нея действие или покупка не означава неизпълнение на договора. Приел е за установено тя сама да е пречатвала достъпа до жилището си и възможността за престиране на дължимите грижи и издръжка в натура, както от страна на Ф. и Р., така и на тяхната дъщеря К., сменяйки патрона на входната врата на 17.12.2020г. Още на 21.10.2020г. ответникът Б.а е изпратила на ищеца пощенски запис за сумата от 805лв., както и ѝ е изпратила по 200лв. за месеците януари и февруари на 2021г., които А. е отказала да получи. Поради неоказване на съдействие, Б.а е предявила иск по чл.95 от ЗЗД за трансформиране на задължението ѝ в парично, за което е образувано отделно съдебно производство. При тези обстоятелства е прието за установено Б.а и нейните родители да са престирали в достатъчна степен

дължимите по процесния договор издръжка и грижи в натура на А. и своевременно да са предприели действия за трансформиране на задълженията в паричен еквивалент, поради забава на кредитора, поради което предявеният иск да е неоснователен.

Настоящата инстанция, при служебната проверка по чл.269 от ГПК, намира обжалваното първоинстанционно решение за валидно и допустимо.

Безспорни по делото са следните факти: С процесния договор от 27.03.2019г., обективиран в представения нотариален акт №*****г. на нотариус К. Б., ищецът М.А. е прехвърлила на ответника КР. Р. Г. собствеността върху апартамент №1 в гр.А., ул.“П. Т. 1, ет.2, ведно с принадлежащите му приземна стая, изба №6, таванска стая и 1/бид.част от общите части на сградата и правото на строеж върху терена, както и върху находящият се на първия етаж от същата сграда гараж 1, запазвайки си правото на пожизнено и безвъзмездно ползване на целия прехвърлен имот, срещу задължението на приобретателя да осигурява цялостната ѝ издръжка, изключая заплащането на стойността на лекарствата, и да полага грижи за задоволяване на всичките ѝ нужди от битов характер, като ѝ осигурява добра лична хигиена и хигиена на дома, приготвяне на храна, медицинска помощ и лекарства, да извършва ремонти на жилището и въобще да ѝ осигурява пожизнено нормални условия за живот, които грижи ще се полагат в прехвърленото жилище лично от приобретателя К.Г. и чрез нейните родители, а след нейната смърт да поеме разноските по погребението ѝ и следващите се панахиди. Договорът е сключен през време на брака между ответниците Б.и, поради което и с оглед възмездния му характер имотите, при липса на регистриран друг режим на имуществени отношения и съгласно чл.21,ал.1 във връзка с чл.18,ал.1,т.1, ал.2 и ал.3 от СК, са придобити в режим на съпружеска имуществена общност, с което задълженията по този договор се поемат съвместно от съпрузите. Имотите – предмет на процесния договор, ищецът А. е била прехвърлила преди това с договор от 16.11.2015г. на трети лица отново срещу задължение за издръжка и гледане. През 2016г. тя е предявила иск за разваляне на този договор поради неизпълнение, по който е било образувано гр.дело №2854/2016г. по описа на Окръжен съд-Пловдив. През месец октомври същата 2016 година е допуснала да живеят в жилището ѝ родителите на ответника К. Б.а – Ф. и Р. Г.. С постановеното по цитираното

дело Решение №744 от 31.05.2018г. договорът от 16.11.2015г. е развален и след влизането му в сила е сключен процесния. За периода, откакто ищецът заживяла заедно с Г., до сключването на договора, отношенията помежду им и с ответника Б.а били хармонични и близки, както се твърди и в исковата молба, като А. през 2017г. дори станала кръстница на К., според представеното свидетелство от 19.07.2017г. Още преди да установи отношения с тях тя страдала от неинсулинозависим диабет с диабетна полиневропатия, хипертонично сърце със застойна сърдечна недостатъчност, вторична глаукома и подагра, според представените епикризи. Отношенията се влошили няколко месеца след сключването на процесния договор. На 04.08.2020г. А. е подала настоящата искова молба за разваляне на договора. С връчана нотариална покана от 06.11.2020г. тя е определила на Г. 10-дневен срок да напуснат имотите ѝ и да ѝ предадат ключовете за тях. На 17.12.2020г. е сменила патрона на входната врата и от тогава не ги допуска в жилището и не живеят заедно.

Спорните въпроси са свързани с изпълнението на задълженията за издръжка и гледане по процесния договор от момента на неговото сключване, пряко отношение към което имат и причините за рязкото влошаване на иначе фактически установените за продължителен период преди това хармонични отношения.

От представените от ответниците разписки се установява, че те са заплащали консумативите за процесните имоти за електроенергия, ВиК услуги и стационарен телефон още от преди сключването на договора и са продължили да ги заплащат и в хода на производството до м.декември.2020г., когато са били принудени да напуснат жилището.

От показанията на ангажираните от тях свидетели К. Х., П. Х. и Д. Г., които като дългогодишни съседи на ищеца А. възпроизвеждат техни преки впечатления и възприятия за обстоятелства относно съвместното ѝ съжителство с Г., се установява, че докато са живели заедно, включително през релевантните 2019г. и 2020г., Ф. и Р. се грижели за общата прехрана, като пазарували от магазина хранителни продукти, от с.М. млечни произведения, приготвяли на двора буркани със зимнина и сядяли зеленчуци в частта от двора на М.. Те донесли свои домакински уреди в жилището – печка за готвене, пералня, хладилник, които се ползвали от всички. Ф.

поддържала общото домакинство – перяла, чистела, готвела. Двете с К. през пролетта на 2020г. мили щорите и прозорците, а през есента прали килимите. Отоплявали се на парно, като Р. закупил котела за парното, за което по делото са представени фактури на негово име, организирайл ремонта му по-късно, осигурявал дърва и въглища за него, цепел и подреждал заедно с Ф. дървата, поддържал парното. Ремонтирал приземната стая, която се давала под наем. Возел с колата М. до гр.Д., до гробищата, до болницата и където се налага. Видно е от показанията на тези свидетели, че през време на съвместното съжителство на А. и Г. в общото домакинство отпреди сключването на процесния договор и след това съпрузите са били поели цялостната грижа по прехраната, поддържането на бита и обслужването на нуждите на ищеца.

Доколкото е безспорно, че от един момент нататък отношенията между Г. и А. са започнали да се влошават, като тя им е отправила покана да освободят жилището й, по повод на която е възникнал скандал между нея и Ф., провокирал я да подаде приложената жалба вх.№2271/13.11.2020г. до Районна прокуратура-А., а на 17.12.2020г. е сменила патрона на входната врата, заради което пък те и дъщеря им К. Б.а са подали приложената жалба вх.№2474/21.12.2020г. до Районна прокуратура-А., ангажираните от ищеца свидетели депозират показания за причините за влошаването на тези отношения. Относно тях те възпроизвеждат основно споделеното им от самата А..

Св.Д. през лятото на 2019г. разбрала от М., че ответниците са й взели мобилния телефон, който е ползвала наред със стационарния и който й е бил осигурен от бащата на К., тъй като не можели да плащат сметки за два телефона, което станало повод за конфликт помежду им. В началото баба М. и родителите на К. живеели много добре, събирали се заедно във всекидневната и се хранели заедно, но през есента на 2019г. М. се отказала от приготвяната от Г. храна, защото е много солена и мазна и се приготвя от Ф. чак след 19,00 часа, когато се върне от работа, а тя е диабетичка и трябва да яде в 18,00 часа, като я помолила да я запише на социален патронаж, за което уведомила К., и свидетелката я записала през м.12.2019г., според както е удостоверено и в приложеното писмо изх.№33/17.02.2021г. на Д. с. п.-Община А.. Пак през есента на 2019г. М. поискала да й се купи противогрипна ваксина, но родителите на К. й казали, че няма, а след като тя

разбрала, че ваксини има, им дала пари и те ѝ я купили, като такава ѝ била поставена. Тези три причини, според изтъкнатото от самата А. пред свидетелката, довели до влошаване на отношенията. Освен това, А. ѝ споделяла, че родителите на К. били все скарани и ѝ създавали напрежение, а тя не искала да живее по този начин. Ответниците провели нарочна среща с М., за да разговарят защо се е стигнало до конфликт с родителите на К., но не могли да се разберат. Тя и Г. продължили да живеят заедно, както до тогава, но се хранели поотделно, като те си стояли във всекидневната, а тя в хола, ползвайки общ хладилник. По повод настояването ѝ да напуснат жилището станала голяма кавга, при която Ф. хванала М. за блузата и я дърпала и заплашвала, след което М. се притеснявала, че може да я отровят или да я убият, на каквито постъпки свидетелката не смята, че са способни. Св.Д., която контактува с ищеца от м.май.2019г. по повод наемането на гаража ѝ, твърди тя да ѝ е споделяла, че Г. в последно време не се грижат добре за нея, тъй като храната, която приготвят, е много мазна и солена и не може да се яде, поради което се изхранвала от социален патронаж, и между тях имало чести семейни скандали, които се прехвърляли и върху нея, като веднъж я обвинили, че е построила жилището като е крала от работата ѝ, а на молбата ѝ за противогрипна ваксина Ф. ѝ казала, че няма зареждане, но тя разбрала, че това не е така и по този повод между тях се разразил скандал. Г. чистели веднъж седмично с прахосмукачка и само два пъти, откакто живеели заедно, били измили прозорците, а основно почистване на жилището през последната година не било правено, като М. даже вкарала свидетелката в нейната стая, за да ѝ покаже колко са жълти пердетата и на прозореца имало умряла муха. Свидетелката била влизала често в апартамента и видяла, че не е правено освежаване, дори в единия ъгъл имало теч. От нея знае, че се къпе сама и сама си пере бельото. Два или три пъти през 2020г. свидетелката ѝ прала чаршафите и горните дрехи по нейна молба, а знае, че дава и на съседката Д.. Тя имала свободен достъп до всички помещения в апартамента и свидетелката не е видяла той да е ограничен по някакъв начин. След като М. поискала да напуснат апартамента ѝ, между нея и Ф. се разразил скандал, при който тя я е дърпала, псувала и заплашвала. Във връзка с това свидетелката съдействала на А. да напише и подаде цитираната жалба до прокуратурата. Св.К. чувала, че Р. и Ф. общуват на висок тон. М. ѝ споделила, че преди се хранела заедно с тях, но храната била мазна и солена и неподходяща за нея

като диабетичка, поради което им казала, че ще си поръчва диетична храна от социални грижи, която сама си плащала. В началото на м.12.2020г. свидетелката чула врява в жилището на М., която на другия ден отишла при нея много стресирана, защото Ф. я хванала за гушата и заплашвала по повод на това, че иска те да напуснат жилището ѝ, след който инцидент М. имала страх да спи нощно време и я помолила да ѝ купи райбер за вратата. Докато живели заедно в жилището не бил правен ремонт. През лятото на 2020г. М. я помолила да отиде в нейната стая, за да почисти щората на прозореца, по която имало много прах и мръсотия и не било отваряно от много време. По нейна молба ѝ перяла дрехи и одеало.

Видно при така депозираните показания е, че лишаването на А. малко след сключване на договора от осигурения ѝ преди това от Г. мобилен телефон, който тя ползвала наред със стационарния, поради невъзможността те да поемат сметките и за двата, е станало формален повод да промени отношението си към тях. Това се потвърждава и в даденото от нея пред назначената по делото комплексна съдебно психиатрична и психологична експертиза интервю-беседа, възпроизведено в констативно-съобразителната част на приетото заключение от 08.06.2021г., в което тя е споделила: „...най-напред ме засегнаха с телефона...“. Вследствие именно на това и на последвалите го обстоятелства във връзка с поставянето на противогрипната ваксина, за която Ф. не откликнала веднага на молбата ѝ, доколкото друга обективна причина за промяна на отношението ѝ не се установява и по-конкретно не се установява Г. след сключването на договора да са преустановили или занемарили полаганите за нея до тогава от повече от две години грижи, които очевидно са удовлетворявали нейните нужди в този им обем, след като е взела решение да прехвърли имота на дъщеря им, приемайки изрично с договора те да продължат да се грижат за нея, тя е започнала демонстративно да се отдръпва от тях – внезапно е решила, че храната, която подsigуряват и приготвят през целия период на продължилото към този момент три години съвместно тяхно съжителство, вече не е подходяща за нейното здравословно състояние на диабетик, при положение, че това ѝ заболяване е било налично още отпреди да се познават и съобразявано впоследствие, като е започнала да ползва услугите на социален патронаж; отделила се е да се храни в хола, вместо във всекидневната, където до тогава заедно са се хранили; започнала да дава чаршафите и дрехите си за

пране на съседите; оплаквала се пред тях и ги водела в стаята ѝ, за да им покаже, че прозорците, завесите и щорите не са почистени. Това ѝ поведение е било осъзнато и целенасочено към създаване на предпоставки за разваляне на договора и освобождаване на жилището ѝ от Г.. В подкрепа на този извод е и заключението на комплексната експертиза, според което тя не страда от психични заболявания и не са нарушени възможностите ѝ да следва морално-етичните си разбирания, да разбира и ръководи действията си, да разбира последствията от тях и поведението на околните спрямо нея, в състояние е да осъзнава действията, поведението и намеренията си и да защитава интересите си по убедителен и категоричен начин, без да е повлияна от болестни механизми или нарушени когнитии. Не може да бъде възприета застъпваната от нея теза да е била манипулирана чрез преднамерено добро отношение на Г. докато прехвърли имота на дъщеря им, доколкото, според споделеното в психологичното интервю, самата тя е поискала от К. родителите ѝ да дойдат да живеят с нея и да се грижат за нея, защото самотата я потиска, при което съвместното им съжителство не е било по тяхна инициатива, а и не се установяват конкретни обстоятелства за обективизирана от тях и наложила се негативна промяна в дотогавашното им отношение и поведение спрямо нея след сключване на договора. Обстоятелството, че, според заключението, така предприетите от А. действия и поведение са с характеристики на прекомерна доверчивост, повлияност, податливост в първоначалните си взаимоотношения, са обяснени именно с усещането за самотност, което тя самата определя като по-страшно от болест, като е допускала действията и поведението на съжителствалите с нея да са според нейните очаквания и мироглед. След като е установила по повод посочените незначителни събития от бита, свързани с телефона и ваксината, че те не съвпадат, е променила отношението си към Г., начинът на общуване между които на висок тон и с чести кавги вече започнал да я дразни и напруга, обективирайки очертаната съвсем различна линия на поведение спрямо тях, развила се до вземането на решение и предприемане на действия за разваляне на договора и за освобождаване на жилището ѝ от Г. по принудителен начин, след като не са откликнали доброволно на отправената им от нея покана, по повод на което отношенията им са ескалирали до кавга със заплахи и физическа агресия и до подаване на жалби до прокуратурата един спрямо друг. От страна на ответниците и на Г., обаче, до момента на предприетите от А. действия по

ограничаване на достъпа им до жилището, не е имало промяна в дотогавашното им поведение, като те са продължили да плащат сметките за ток, вода и телефон, както и да се грижат за домакинството по същия начин, без да я ограничават в каквото и да било, да я лишават или влошават условията на живот, а и са се опитали чрез нарочен разговор да изяснят причините за недоволството ѝ, с което до изгонването им от нея са полагали дължимите ѝ се грижи и натурална издръжка, като обстоятелството, че след влошаване на отношенията други лица спорадично също са полагали грижи за нея, не опровергава установеното изпълнение на договорните задължения, съобразено с интереса ѝ като кредитор. Вярно е, както застъпва жалбоподателят, че по договора за издръжка и гледане не се дължи единствено обикновен материален резултат, тъй като изпълнението на задълженията по него е подчинено на морално-етични изисквания, доколкото се сключва с оглед личността на задълженото лице, на което прехвърлителят има доверие и разчита да му бъдат подsigурени нормални условия на живот, макар и действията в тази насока да не са незаменими и да могат да бъдат осъществени и чрез други натоварени от пряко задължения лица, като в случая изрично с договора А. се е съгласила престирането на дължимите грижи да се осъществява и чрез Г.. Следва да се има предвид, обаче, че целта на договора е нуждите на прехвърлителя на имота да бъдат обезпечени в обичайните разумни граници, съобразно конкретното му положение и състояние и общоприетите норми на поведение, без да му се натрапват грижи свръх тях, които той не желае да приеме, както и без качеството му на живот да бъде влошавано. В тази връзка лишаването от мобилен телефон и отлагането на ваксинацията сами по себе си не би могло да се приемат като действия на грубо неуважително отношение, като каквито очевидно са били емоционално възприети от ищеца, нито с тях тя е била лишена от комуникация по телефона, предвид наличието на стационарен такъв, или от нужните ѝ здравни грижи, доколкото ваксината е била поставена, а начинът на общуване между съпрузите Г. не се установява да е извън приемливите граници на поведение и да е довел до нетърпима атмосфера в общо обитаваното жилище. Грубо морално укоримо отношение и поведение е изявено от Ф. Г. чак когато А. е предприела действия във връзка с принудителното извеждане на Г. от жилището, от когато на практика не живеят заедно и е налице невъзможност за престиране на дължимите ѝ се

грижи и натурална издръжка, възпрепятствано от самата нея без наличие на основателна причина. При това положение следва да се приеме, че е налице забава на кредитора по смисъла на чл.95 от ЗЗД, която, съгласно чл.96,ал.1 от ЗЗД, освобождава длъжниците от отговорност за неизпълнение на задълженията им в натура, но не и от задължението да продължат да престоират като трансформират същото в парично чрез плащане на издръжка, съобразно чл.97,ал.1 от ЗЗД. Действия в тази насока те своевременно са предприели, изпращайки ѝ с пощенски запис на 21.10.2020г. сумата от 805лв. за покриване на направените от нея разходи за храна от социални грижи и платени такси за кабелна телевизия, както и с два пощенски записа от 10.02.2021г. сумите от по 200лв. за издръжката ѝ за месеците януари и февруари на 2021г., които суми тя е отказала да получи, и същевременно са поискали с молбата им от 14.01.2021г. размерът на дължимата издръжка да бъде определен по съдебен ред, по предявеният в каквато насока от тях иск е образувано отделно исково производство, поради което е безпредметно обсъждането на приетото заключение от 28.09.2021г. на ССЧЕ относно месечният разход за издръжка. При това положение за ищеца не е възникнало потестативното право за разваляне на договора.

Обсъденото обосновава извода за неоснователност на предявения иск, който като такъв правилно е отхвърлен с обжалваното решение и същото следва да се потвърди.

С оглед на този изход по спора и във връзка с изричните искания на въззиваемите за присъждане на направените от тях пред настоящата инстанция разноски, съдът констатира, че такива от тях са заплатени за адвокатско възнаграждение в размер на по 1200лв. по два отделни договора за правна защита и съдействие от 15.04.2022г. Жалбоподателят своевременно е заявил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение като надвишаващо минимума по Наредба №1 от 09.07.2004г. и поради това, че въззиваемите са необходими другари и фактите са идентични и за двамата, поради което не е била налице необходимост от внасяне на два адвокатски хонорара. Съдът намира обстоятелството, че ответниците имат качеството на необходими другари в производството, при което и съгласно чл.216,ал.2 от ГПК извършените от някои от тях действия имат значение и за неявилите се или неизвършилите ги другари, да не ги лишава от правото на самостоятелна

адвокатска защита. При цена на иска от 57274,70лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение, съгласно чл.7,ал.2,т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004г., е 2248,24лв., поради което дори и при сумиране на платеното такова от двамата ответници от общо 2400лв., незначително надвишаващо минимума, същото не е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото. При това положение и на основание чл.78,ал.3 от ГПК разноските следва да бъдат присъдени в пълен размер.

Предвид изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №201 от 18.02.2022г., постановено по гр.дело №1971/2020г. по описа на Окръжен съд-Пловдив.

ОСЪЖДА М. Б. АНГ. с ЕГН:*****, от гр.А., ул.“П. Т. 1, да заплати на КР. Р. Г. с ЕГН:*****, от гр.А., ул.“ЦИА***, сумата от 1200лв. /хиляда и двеста лева/, представляваща разноски за въззивното производство.

ОСЪЖДА М. Б. АНГ. с ЕГН:*****, от гр.А., ул.“П. Т. 1, да заплати на Н. Ж. Б. с ЕГН:*****, от гр.А., ул.“ЦИА***, сумата от 1200лв. /хиляда и двеста лева/, представляваща разноски за въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ при условията на чл.280,ал.1 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____